2.2.2. Meðan ekki hafa fundist leiðir til að nýta kísil sem til fellur við framleiðsluna, skal heimilt að farga efninu í sjó eða á landi í nágrenni verksmiðjunnar, í samráði við heilbrigðiseftirlit Suðurnesja. Hlutar af fyllingu, þar sem förgun er lokið, skulu huldir þekjuefni sem fellur að umhverfinu.

2.2.3. Sorpi, umbúðum og þess konar framleiðsluúrgangi skal safnað í gáma eða önnur þar til gerð ílát og síðan fargað í sorpeyðingarstöð Suðurnesja eða á öðrum förgunarstað viðurkenndum af heilbrigðiseftirliti Suðurnesja. Opin brennsla til förgunar hvers konar úrgangs á verksmiðjusvæðinu er óheimil.

2.3. Hávaði.

2.3.1. Íslenska saltfélagið hf. skal eftir fremsta megni leitast við að draga úr hávaða frá verksmiðjunni.

3. **Mælingar, rekstrareftirlit.**

3.1. Íslenska saltfélagið hf. skal fylgjast með efnainnihaldi affallsvatnsins sem rennur í lónið. Taka skal sýni við frárennslisstút verksmiðjunnar a.m.k. einu sinni á ári og láta viðurkenndan aðila efnagreina Cu, Zn, Cd, Pd, Hg, Mn, Co, Ni innihald. Niðurstöður efnagreininga skulu sendar Hollustuvernd ríkisins og heilbrigðiseftirliti Suðurnesja.

3.2. Endurskoða skal mælingar samkvæmt grein 3.1. ef Íslenska saltfélagið hf. eða Hollustuvernd ríkisins óska eftir því á tveggja ára fresti.

4. **Eftirlitsgjöld.**

4.1. Sjóefnavinnsla Íslenska saltfélagsins hf. fellur í þriðja gjaldskrárflokk samkvæmt mengunarvarnareglugerð nr. 389/1990, viðauka 8, og skal fyrirtækið greiða Hollustuvernd ríkisins eftirlitsgjald í samræmi við ákvæði gjaldskrár. Gjald þetta skal standa undir kostnaði við sérhæft eftirlit Hollustuverndar ríkisins, sbr. þriðja kafla reglugerðarinnar. Fyrirtækið skal jafnframt, í samráði við Hollustuvernd ríkisins, sjá um þær mælingar sem kveðið er á um hér að framan.

5. **Gildistaka.**

5.1. Starfsleyfi þetta gildir til 1. janúar 2017 og er veitt í samræmi við mengunarvarnareglugerð nr. 389/1990, gr. 8.4, um starfsleyfi fyrir atvinnurekstur sem getur haft í för með sér mengun.
Starfsleyfið öðlast gildi við birtingu.

Umhverfisráðuneytið, 24. apríl 1991.

Júlíus Sólnes.

Sigurbjörg Sæmundsdóttir.

30. apríl 1991 Nr. 210

REGLUR

um hreindýraráð.

1. gr.

Umhverfisráðuneytið fer með yfirstjórn þeirra mála sem um ræðir í reglum þessum.

2. gr.

Hreindýr skulu friðuð fyrir skotum og öðrum veiðivélum.

Nú telur umhverfisráðuneytið, að fenginni umsögn veiðistjóra og hreindýraráðs, skv. 3. gr., að hreindýrastofninn sé það stór að honum stafi ekki hætta af veiðum, og skal veiðum þá hagað með þeim hætti, sem segir í reglum þessum.

3. gr.

Stofnað skal sérstakt hreindýraráð.

Umhverfisráðherra skipar fimm menn í hreindýraráðið til 4 ára í senn og jafnmarga til vara. Þeir skulu skipaðir með þessum hætti: Héraðsnefnd Múlasýslna tilnefnir þrjá, héraðsnefnd Austur-Skaftafellssýslu tilnefnir einn, umhverfisráðherra skipar einn án tilnefningar, og er hann formaður hreindýraráðs.

Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.

Veiðistjóri er ráðunautur hreindýraráðs og situr fundi þess með málfrelsi og tillögurétt.

4. gr.

Hlutverk hreindýraráðs er að hafa fyrir hönd umhverfisráðuneytis umsjón með því, að reglum þessum sé fylgt.

Þá er og hlutverk hreindýraráðs:

1. Að sjá um sölu veiðileyfa.
2. Að útvega hæfa leiðsögumenn fyrir hreindýraskyttur.
3. Að skipta arði af sölu veiðileyfa og afurða felldra hreindýra skv. arðskrá.
4. Að vera umhverfisráðuneyti og veiðistjóraembætti til aðstoðar og ráðgjafar við hvaðeina er viðkemur friðun, vernd og nýtingu hreindýrastofnsins.

Hreindýraráði er heimilt að semja við tiltekna aðila um skrifstofuhald fyrir ráðið þar sem sala veiðileyfa og önnur starfsemi á vegum ráðsins geti farið fram. Ef hentara þykir, getur ráðið sjálft starfrækt slíka skrifstofu.

5. gr.

Umhverfisráðuneytið setur árlega reglur, að fengnum tillögum hreindýraráðs og veiðistjóra, um það hve mörg hreindýr megi veiða og hvernig veiðum skuli skipt eftir hjörðum, aldri og kyni dýra.

Jafnframt ákveður það, að fenginni tillögu hreindýraráðs, verð á veiðileyfum eftir aldri og kyni dýra. Verð má vera mismunandi eftir tímabilum og svæðum.

Reglur skv. 1. og 2. mgr. skal setja fyrir 1. ágúst ár hvert og birta í Stjórnartíðindum. Veiðitími er frá 10. ágúst til 15. september ár hvert. Umhverfisráðuneytið getur þó, ef það telur ríkar ástæður til, heimilað veiðar utan þessa tíma að fenginni umsögn hreindýraráðs og veiðistjóra.

6. gr.

Eignarréttur eða afnotaréttur á landi, þar sem hreindýr halda sig, veitir ekki rétt til veiða á dýrunum.

7. gr.

Sá einn getur fengið leyfi til þess að veiða hreindýr sem sannað getur hæfni sína og kunnáttu eftir reglum sem hreindýraráð setur.

Veiðileyfi skal gefið út á nafn veiðimanns og er ekki framseljanlegt til þriðja aðila.

Hreindýraráði er heimilt að takmarka fjölda veiðileyfa sem seld eru hverjum veiðimanni.

8. gr.

Til veiða á hreindýrum má einungis nota riffla sem eru cal. 243 eða stærri með minnst 100 „grain“ kúlu, sem þenst eða flest út er hún hæfir veiðibráð. Óheimilt er að nota sjálfvirka eða hálfsjálfvirka riffla við hreindýraveiðar. Fyrir upphaf veiðiferðar skal gengið úr skugga um að riffill sé rétt stilltur.

Óheimilt er veiðimanni að skjóta frá vélknúnu farartæki og ekki má nota slíkt farartæki til þess að smala hreindýrum á ákveðinn veiðistað.

Sært dýr ber að aflífa svo fljótt sem auðið er.

9. gr.

Hreindýraráð ræður til starfa leiðsögumenn hreindýraveiðimanna. Þeir skulu hafa sótt sérstakt námskeið í meðferð skotvopna, veiði stórra dýra, líffærafræði hreindýra, fláningu og kjötvinnslu, skyndihjálp, leiðsögn, vistfræði, náttúruvernd og náttúruverndarlögum. Leiðsögumaður skal hafa staðgóða þekkingu á veiðisvæði þar sem hann starfar.

Hreindýraráð efnir til námskeiða fyrir verðandi leiðsögumenn hreindýraveiðimanna gegn hóflegu gjaldi svo oft sem þurfa þykir og auglýsir þau opinberlega.

Hlutverk leiðsögumanns er að fylgja veiðimanni um veiðisvæði, hjálpa honum til þess að þekkja þau dýr sem hann má veiða og sjá til þess að veiðimaður fari rétt að við veiðarnar.

Leiðsögumaður skal sjá til þess að gert sé að felldu dýri á réttan hátt og að afurðir þess séu fluttar til byggða án þess að þær skemmist.

Leiðsögumanni ber að sjá til þess að sært dýr sé fellt sem fyrst.

Leiðsögumanni er skylt að gefa hreindýraráði og veiðistjóraembætti skýrslu um öll felld og særð dýr. Honum er einnig skylt að afla sýna eða annarra líffræðilegra gagna fyrir veiðistjóraembættið sé farið fram á það.

Leiðsögumaður getur mest fylgt þrem veiðimönnum í veiðiferð.

Leiðsögumaður þiggur laun af hreindýraráði sem innheimtir þau af veiðimanni.

Í erindisbréfi leiðsögumanns skal tekið fram á hvaða veiðisvæðum hann má starfa með veiðimönnum í umboði hreindýraráðs.

Leiðsögumanni er heimilt að kaupa veiðileyfi á sama verði og aðrir og er honum þá skylt að hafa annan leiðsögumann með í veiðiför.

10. gr.

Haus og skinn af felldu dýri er eign veiðileyfishafa. Veiðileyfishafi á einnig forkaupsrétt að kjöti hins fellda dýrs á verði sem hreindýraráð ákveður og skal vera sem næst 80% af markaðsverði þess, nema umhverfisráðuneytið telji aðra viðmiðun eðlilegri.

Hreindýraráð sér um að afurðir hreindýra komist í verð. Allt kjöt, annað en það sem veiðileyfishafi kaupir sjálfur af dýrum sem hann hefur veitt, skal vera skoðað og stimplað af dýralækni áður en það er selt.

11. gr.

Veiðistjóraembættið stundar hagnýtar rannsóknir á hreindýrastofninum, leggur faglegt mat á landfræðileg mörk hreindýrahjarða og æskilega stærð hverrar hjarðar hverju sinni.

Veiðistjóraembættið hefur einnig umsjón með rannsóknum á tjóni af völdum hreindýra.

12. gr.

Hreindýraráð sér um árlegt uppgjör tekna og gjalda vegna sölu veiðileyfa og hreindýraafurða og reksturs síns. Tekjur umfram gjöld teljast arður.

Umhverfisráðherra ákveður árlega, að fengnum tillögum veiðistjóraembættis og hreindýraráðs, hve stórum hluta arðs skuli varið til rannsókna á stærð og samsetningu hreindýrastofnsins.

Að öðru leyti skiptist arður milli sveitarfélaga, þar sem hreindýr halda sig að jafnaði á einhverjum árstíma, skv. arðskrá sem hreindýraráð semur og endurskoðar á fjögurra ára fresti en umhverfisráðherra samþykkir. Skal sveitarstjórn fyrst og fremst láta þá aðila, bændur og aðra, sem fyrir mestum ágangi verða af hreindýrum á lönd sín, njóta arðs af veiðunum. Sveitarstjórn er þó óheimilt að láta eigendur eða umráðamenn, sem ekki heimila hreindýraveiðar á sínu landi, njóta arðs af hreindýraveiðum.

13. gr.

Sé fyrirsjáanlegt að ekki seljist nægilega mörg veiðileyfi til þess að æskilegur fjöldi hreindýra veiðist, skv. ákvörðun umhverfisráðuneytis, er hreindýraráði heimilt að fela leiðsögumönnum að veiða gegn þóknun þau dýr, sem umfram eru, og ljúki þeim veiðum eigi síðar en 20. september.

Um andvirði afurða þessara dýra gilda sömu reglur og um andvirði dýra sem aðrir veiðimenn fella.

14. gr.

Hreindýraráð getur hafnað umsókn um kaup á veiðileyfi ef ástæða þykir til að ætla að viðkomandi hafi gerst brotlegur við reglur þessar eða reglur hreindýraráðs um framferði við hreindýraveiðar. Uni veiðimaður ekki ákvörðun hreindýraráðs getur hann skotið máli sínu til umhverfisráðherra til úrskurðar.

15. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum eða varðhaldi. Mál út af slíkum brotum sæta meðferð opinberra mála.

Ákvæði til bráðabirgða.

1. Sumarið 1991 skal hreindýraráð efna til námskeiðs fyrir staðkunnuga menn sem áhuga hafa á að verða leiðsögumenn hreindýraveiðimanna.
   Verði ekki hægt að uppfylla öll skilyrði um slíkt námskeið skv. 9. gr. vegna skorts á undirbúningstíma, skulu þessir menn sækja annað námskeið árið 1992 þar sem kennsla fer fram á þeim sviðum sem ekki næst að fjalla um sumarið 1991.
2. Þeir aðilar, sem undanfarin ár hefur verið úthlutað veiðileyfum af veiðiheimildum sveitarfélags síns, geta árin 1991 og 1992 fengið leyfi til þess að veiða hreindýr á veiðitímanum. Skal fjöldi veiðileyfa, sem úthlutað er á þennan hátt, miðast við veiðiheimildir viðkomandi aðila árin 1987-1990 að teknu tilliti til heildarfjölda veiðiheimilda. Veiðileyfi þessi skulu vera þeim að kostnaðarlausu. Sömu hæfniskröfur skulu gerðar til þeirra og annarra veiðileyfishafa. Við veiðarnar skulu þeir hafa í för með sér leiðsögumann frá hreindýraráði. Afurðir dýra, sem felld verða skv. þessari heimild, skulu vera eign viðkomandi aðila. Sveitarstjórn er óheimilt að láta aðila, sem notfæra sér þessa heimild, njóta arðs af hreindýraveiðum.
3. Endurskoða skal reglur þessar með hliðsjón af fenginni reynslu og skal endurskoðun lokið eigi síðar en 1. maí 1993.

Reglur þessar, sem settar eru skv. lögum nr. 28, 12. febrúar 1940 um friðun hreindýra og eftirlit með þeim, sbr. lög nr. 72/1954 og lög nr. 75/1982, um breytingu á þeim lögum, svo og 7. gr. laga nr. 47, 16. maí 1990 og 1. tl. 3. gr. reglugerðar forseta Íslands nr. 77/1990 um breytingu á reglugerð nr. 96/1969 um Stjórnarráð Íslands, öðlast gildi þegar í stað.

Umhverfisráðuneytið, 30. apríl 1991.

Júlíus Sólnes.

Páll Líndal.